

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Discursus Prædicabiles, Sive Viridarium Sacrarum
Concionum**

Paoletti, Agostino

Coloniae, 1677

Altera Pars.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55660](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55660)

Io. Saresb. Ipse licet venias musis comitatus Homere lib. 3. c. 10. Si nihil attuleris, tibi Homere foras. fol. 247.

18. O quam verbis acerbis perstringit tales Innoc. III. summus Pontifex Innocentius Tertius, & vobis de contēptu qui corrupti prece, vel precio, qui tracti amore vel mundi. odio, dicitur bonum malum, & malum bonum. Vos lib. 2. c. 4. enim non attenditis merita causarum, sed merita personarum; non jura, sed munera, non justitiam sed pecuniam, non quod ratio dicitur, sed quod volup- tas affert: non quod lex sanciat, sed quod mens cupit. Non inclinatis animum ad justitiam, sed justitiam inclinatis ad animum, non ut quod licet hoc li- beat, sed ut liceat, quod hoc libet. Hi non habent aliam legem, quam propriam voluntatem.

Not. Gl. isti Sic volo sic jubeo, stat pro ratione voluntas, de usurap.

§. Luriv. Vobis, qui respicitis personam hominis, Dama- nati celsis, & celo exclusi, Divus Joannes ca- lum apertum, & omnes beatos circumspexit:

Apoc. c. 7. Vidit turbam magnam, quam dinumerare nemo poterat. Et ex qualibet tribu Israel erant duode- cim millia: Ex tribu Juda duodecim millia signati.

Gen. c. 49. Sola tribus Dan fuit exclasa. Sed cur? Dan inter- pretatur judicans, vel judicium. Sic prædixit mor- ribundus Jacob, Hoc celo excluditur. Audite Hugonem: Tribus Dan, id est Advocati non nu- merantur in catalogo Sanctorum. Dan interpreta- tur causa, vel judicium, & significat Advocatus, & contentiosus, qui tuis timendum est, ne à numero servorum Dei excludantur. Scio quod tibi displi- ceant mea verba, sed Deus odit tuas actiones, & tamen te non emendas, sed omni die sis pejor.

B Thom. à Responde ad interrogationem, quam tibi pro- Villa Nov. ponit meus beatus Thomas, ut quis es, responde- Dom. 3. bis, ego sum iudex, prator, & decurion, præfectus, Adv. magister, censor. Et nunquid servas rectam regu- lam? non possum omnino, sed necesse est aliquando aliquantulum flectere precibus, & rogatus aliquo- rum procerum, & præcipue eorum, qui apud Re- gem gratia, & favore præstant. Intercedit amicus, cui si nego cum vi superio rejiciatur ab officio. Et nunc quid accipis munera? aliquando; nam non possum sustentare domum meam, salarium est modicum, sumptus immodicus, non equidem agros fodere, aut arare quos, ex meo officio alendus sum. Et utinam agros arares, vel foderes, melius enim fuisset esse aratorem quam iudicem.

Quam melius esset tuæ animæ ut esses Aga- so, quam Advocatus, dum es injustus, & regis in

virga arundinea, & non ferrea. Deus vos liberet à medico, & advocato. Ille vitam, hic opes vobis auferet, & quiesco.

ALTERA PARS.

19. Diximus superius iudices debere cetero o- culis, & tamen sunt Argi. Et quod pejus est; cum non debeant habere manus, sunt tamen Btari, apud quos plus valent manus, sunt tamen quam rationes. Thamar uterumque debet in- te autem partem apparuerunt gemini in utero. Hi duo certarunt quinam primus egredere utriusque bant forsitan, huic primogenitum & hereditatem deberi. Zaranianom extendit, quæ ab obli- trice fuit signata, & cum retraheretur Pharisimò est egressus. Cui putatis assignatam primo- genituram? sine dubio dicitis Phares, qui primò natus est: etatis, sed illam obtinuit Zara, nec aliam ob causam nisi quod prior extendit manus. Si inter duos agatur lis de hereditate, vel gravi summa pecunia, quem putatis obtenturum sententiam? ille, qui majora munera manu ex- tendit. Zara vincit.

20. Plutarchus Stratoclem, & Democleus duos iudices dum ad tribunal irent, huic verba dixisse scribit: Eamus ad iudicium autem, sic enim tribunal, & curiam appellare consueverunt. Id eos dixisse credo, quia non intenderunt veritatem, sed lucro proprio. Audite Angelicum: Hodiè in his iudices facti sunt mercenarii, sicut & Domini, unde agunt non ad utilitatem subditorum, sicut & Domini: sed ad lucrum præstiturum in mercato finem. Porro litigantes patiuntur instar pomu madidi, qui comprimitur, sic unus iudicium, vel advocatorum ex una parte exprimit negan- do, & alter ex altera parte affirmando, sic am- bo eliquant aquam, imò sanguinem, & sub- stantiam miserorum hominum. Et demum li- tem magis profuisse advocatis, quam clericibus videmus.

21. Recordor me legisse apud divum Chry. D. de som- fottomum litem, quæ mirabilem finem habuit. Quidam Dominus agrum in quo thesaurus latebat communi pretio vendidit, cap- tot dum foderet, ut arbores plantaret, thesau- rum invenit, & quis erat homo confitec- venditorem adit, dixitque (quis id crederet) ut thesaurum acciperet, se emisse agrum, & oon thesaurum, negavit id venditor, dicens se agrum cum omnibus contentis vendidisse. Id ego

non crederem, nisi os aureum tantæ authoritatis
id ostenderetur. Judicem adierunt. Qui ne ulli
pari injuriam fieret, & ne ullam haberent an-
xim consequendi, sibi thesaurum applicuit. Dixit
autem sequentem solvituram, & se possessorem
facuram. Observavit regulam: Tertius gas de-

21. Deduobus sufficis idiotis narratur, quod
in silva simul innotentibus hircinia quedam
canillare inceperit. Incepit unus affirmare illam
avem sibi cantasse. Miror replicavit alter factum
eum, nam mihi cecinit ligare inceperunt, &
neutrum a bitum detulerunt, & ut uterque ejus
gratiam venaretur, certantur quis inuneribus al-
terum superaret. citavit illos quadam die ut sen-
tentiam audirent, quam hujus tenoris tulit.
Sciatis avem mihi solum cantasse, & nulli ve-
strorum, ideo ego vici. An hæc sit fabula ignoro,
hoc verissimum esse scio, in litibus neminem
preter advocatum lucrari

Et quod pejus est, nunquam contentantur,
sed omnia ad bonam solutionem admittunt.
Auliviunt horum, nonnullos fructus in feutella
belli sacrificio iustitia fuisse missos, cum mandato,
non iustus omnia illi daret, sed ut iudici scutella
in manibus est configurata, ex ejus manibus ceci-
dit, & facta est, verum hæc verba subjungit, si
fructus argentea, nequaquam esset facta. O a-
quilam rapacem, ô harpyam cupidam, ô lupum
rapacem. Hos deploravit Vates regius. Usque quo
iudicis iniquitatem, & facies peccatorum sumitis?

Quodque ob vestrum lucrum iustitiam, & leges
violabitis? Quando a vestris peccatis, & injustis
sententiis delistis. Si iudex nil aliud significet,
quam secundum leges iudicans, vos nomen tan-
tum iudicis habetis. Et facies peccatorum sumitis,
ad eum dicitis, non secundum iustitiam, sed in
favorem amici, divitis, vel benefactoris. Sic Bel-
lertimus, porro sumere faciem peccatorum in iudi-
cio, nil est aliud, nisi talem sententiam ferre, non
qualem iustitia exigit, sed qualem requirit amicus,
vel benefactor, vel cognatus. Et hoc idem est respi-
cere in faciem hominis, non in regulam iustitie.

Vel etiam ferre sententiam in favorem sui juxta
Hieronimum: Quando veneris ad vos iudicium,
non consideratis causam, non consideratis iudicium,
sed personam eorum, qui causas habent, ac si dicat,
si videris pauper habens negotium iustum, & ve-
neris habens negotium nequam, vos personam acci-
peris, non negotium.

24. Si pauper homo in ejus manus incidat,
qui non potest ungere manus, rem habet planè

injustam, leges contra eum sunt claræ, dicit se
non velle agere contra conscientiam, nec Deo
pro covariatione reddere. Sed si veniat ad eum
dives, quam vis non habeat umbram rationis, tã-
men dicit omnes leges stare ab eo, se ejus causam
bene acturum. Hinc bene Solon & Anaxaxxes
dixerunt: Leges aranearum telis similes esse, in qui-
bus infirmiora animalia hærent, validiora prærum-
pant; ita leges, cum miles ac tenues infringunt, a
potentioribus autem impune violantur.

Et hic defectus non oritur a legibus, sed a ju-
dicibus. Et hoc sentio intelligo adagium, quod
dicit leges esse latas pro pauperibus & egenis, qui
carent emplastro, quod his imponant. Pro pau-
peribus non voluit quod possuat, sed pro diviti-
bus voluit, quod non possunt, & possunt quod
volunt.

25. Eterna memoria dignum est, quod nar-
ratur de Joanne secundo Rege Lusitanie. Judi-
cem officio privavit, & causam rogatus dixit:
Quia ad recipiendum manus suas aperias habebat,
ad audiendum vero pauperes, qui ad negotiorum
expeditionem ad eum accedebant, ita januas clau-
debat.

Alexander Severus ut aliàs memini, iudicem
injustum excoriari fecit, & pellem ad terrorem
aliorum tribunali induit. Si hodie omnibus lu-
cram suam querentibus id fieret, quot maerent
sine pelle! Nil melius quam tales vitare. Et si an-
quam habeas litigandi, melius est quod credas
omni præsentioni, quam quod licem incipias
cum spe vincendi. Hoc consilium Christus, Et ab
eo qui auferit tibi vestimentum, etiam tunicam noli
prohibere. Hugo Cardinalis etiam nos monet.
Ne litigemus: satius est iacturam facere, quam in
iudicio rem reperere. Cur vos tandem ô iudices, ô
Argi, ô Briarei, ô Harpyæ non emendatis? An
velletis tractari sicut tractatis clientes?

Iustitia radice fundamentumque illud.
Ne facias ulli, quæ te tolerare nequies.

Si vis esse iustus iudex infallibiliter observa-
ut sit sine oculis, sine manibus, nullius faciem
respicias, nec acceptes munera.

Cæca sed audire præpollens talpa facit,
Iudicis esse tibi vera tabella potest:
Iudicis esse, inquam: iusti auscultator, & equi
Si quis amicitia, hanc respiciat, ac opibus.

Val. Max.
lib. 7 c. 2.
Laer. lib. 1.
cap. 3.

Franc. Lab.
tom. 3. ju-
dex prop.
6 fol. 727.
Atilius
Lamprid.

D. Luc.
cap. 6.
Hugo Car-
in ap. lo. Pin-
e, 3. c. 2. 1.

Ant. Mar.
Cinellius
del. Ital.
p. 2. fol. 9.

Corn. Lep.
in delit.
p. 2. f. 412.